

„EDINOST“

Izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „3.—“ „4.50“
za četrt leta „1.50“ „2.25“

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 4 nov.

Na naročbe brez priložene naročnine se upravnistvo ne ozira.

EDINOST

Oglasi in oznanila se račune po 8 nov. vsakega v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 25. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnistvo v ulici Carintia 28. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V Edinost je m.č.

Odprto pismo veljakom na Opčinah.

Da ste nekaki separatisti, je že davno znano. To ste pokazali tudi nedavno, ko so se vršila važna posvetovanja veljavnih mož iz vse okolice. Le od Vas ni bilo nikogar blizu, ki bi bil povedal menenje svoje o prevažnih zadevah, tičočih se vse okolice.

To nas je vžalilo, kajti ne bi bili mislili, da boste tako daleč tirali svoj separatizem. „Kruh je prva“ — rekel nam je nedavno nek Openc. Dobro: kruh je prva! Ali ste pa res tako kratkovidni, da menite, da so mej mestom in okolico le politična in narodna nasprotja? Ne, ne, gospôda! Gorje nam, ako se bomo vsi vdali tej kratkovidnosti! Mestne materialne koristi so v nasprotju s koristimi okolice. In to navskrižje se bode še poostriilo v najbližji bodočnosti, ko se bode potratnej mestnej gospôdi posušil marsikak bogati vir dohodkov. Smešno bi bilo misliti, da bodo mestna gospôda potem vravnala svoje potrebe po dohodkih; da bode odpustila od političnih harlekinad, ki so sedaj na dnevnem redu in ki stanjejo neznanskega denarja. Gospodje v mestu si bodo že pomagali: iskali si bodo novih virov in iskali jih bodo tudi po okolici; tudi mi okoličani bomo od ona citrona, katero bodo hoteli izžeti do zadnje kapljice soka, ako se ne vpremo pravčasno. Pri obstoječih razmerah pa ta obrana ni lahka stvar: boj okolice proti mestu je trd boj; boj ta je „boj brez upa zmage“, ako okolica ni solidarna, ako ne stojimo vsi za jednega, jedn za vse. V tem boju gre — v pravem pomenu besedu — za našo kožo, za kožo vse okolice. In Vi se nam odtegujete. Gospodje, to je žalostno!

Ako se že hočete odreči narodnim

idealom, ako že menite, da borba za narodnost je brezmisel: ali pridružite se nam vsaj, ko je skrajni čas, da resno mislimo na obrambo svojih materialnih koristi. Resni usodepolni časi bližajo se mestu Tržaškemu in njega okolici. To čutijo vsi: posestniški, trgovski in politični krogi. Zato pa je mestna gospôda nervozno-vzhičena, da reši, kar se še da rešiti. In menite, da bode ta gospôda pri tem svojem hitanju za lastnimi koristi mislila tudi na koristi okolice?! Tako najvni vendar niste!

In pri tem občem hitanju, pri tem boju za obatanek naj bi mi okoličani roke križem držali? Kdo za Boga svetega nam bode pomagal, ako si sami ne bomo pomagali?! In kako si bomo sami pomagali, ako nismo mej seboj zložni, ako ne delamo vzajemno za pravice svoje!

Obramba naših materialnih koristi — se svoje strani tudi moralnih koristi narodnosti naše nočemo in ne bomo v nemar puščali — je isti veliki cilj, po katerem moramo jednodušno — vsi, od prvega do zadnjega — težiti. Na poti, vodečej do tega cilja, pa nas ne smejo ovirati postranski nameni, neprimerno manjše važnosti; koristi celokupne okolice ni smeti motriti se zvonikov posamičnih vasi, ampak postaviti se nam je na vzvišeno stališče, raz katero bomo mogli dobro spoznati celo bojišče, na kojem bode trebalo biti odločilni boj za blagor vse okolice. Gorje ljudstvu, kojega voditelji so v velepomembnih trenutkih pritlikavi, tesnosrčni možje, kojih obzorje ne sega dalje, nego sezajo meje domače vasi. In v tem pogledu ste gospodje Openci — oprostite nam, da smo tako odkritosrčni! — nekoliko grešili.

Postopanje Vaše bilo je v zadnjem času dokaj čudno; tem čudnejše, ako pomislimo, da imate v svojej sredi prilično

obilno inteligentnih gospodov, ki so bili do sedaj na glasu razboritih, velenarodnih mož. Najnovejše Vaše načelo vidi se nam drugim okoličanem tako-le: „Da le mi kaj dobimo, če se prav vsa druga okolica pogubi“. Gospôda, taktika ta je osodepolna, pogubna.

Ponašate se z svojim poslancem, ker je glasoval za Vaše semnje. Ali: neso-li tudi drugi okoličanski poslanci isto storili?! Sicer pa: kakov velikanski razloček je med Vašim poslancem in drugimi narodnimi poslanci! Prvi je res glasoval za Vaše semnje; a kaj pomeni to, ko je vse drugo njegovo delovanje v veliko moralno in materialno škodo okolice?

Vidite, to je isto, kar Vam je nedavno prav dobro očitala „Edinost“: lovite se za vrabci, mesto da bi mislili na golobe. Kdo bi tajil: semnji so za vsako občino jako važna zadeva in mi Vam jih privoščimo od srca; ali neodpušljiv greh je misliti, da je s tem že vse doseženo. Pa še nekaj! Nočemo Vam žugati, ali pokazati Vam čemo neveselo perspektivo v bodočnost, ako bi povsod uveljavili isto taktiko, katera je sedaj pri Vas v porabi: kaj, ko bi se vsaka vas postavila na tako krivično stališče, da je treba čuvati le svoje najbližje koristi in protiviti se koristim drugih svojih sorojakov, in bi od vseh strani zavirali razvoj Vaših semajev? Pomislite vendar, da Opčine ne leže kje doli v Abruzzih, Jam-pak na slovenskih tleh in da je razvoj vsacega prometa pri Vas odvisen od slovenskega življa.

Ako bi pa mi prišli do prepričanja, da Vam je Vaš poslanec izposloval semnje takim načinom, da je dal Tržaškej gospôdi garancij, da boste plesali, kakor bi ona hotela: potem seveda se Vam bomo postavili po robu, ker kot narodnjaki smo vae na tem svetu ni — nič. Človek bi prisegel ne le s tremi, ampak z vsemi prsti, da je takova filozofija kaj lahka; a motil bi se (kakor sem se jaz meneč, da bom kedaj imel denar). Tak filozof je ves jeklen odznotraj kakor stroj, v njegovem duhu ni nič mehkega in vero, to prepušča nižim dušam — babjevercem. Baš zato se pa menda tudi v 19. stoletji od same blaginije vežejo že trte s klobasami.

Peter je, kakor je sam trdil, napravil dva glavna greha (menda glede številca se je zmotil), enega po nedolžnem, da se je rodil, drugega hoté, ko se je oženil. Naš graščak ne zbira dolgo ter vzame, ko se misli vpreči v zakonski jarem, neko somišljenico, katera se je bila jednako njemu nasrkala najnovejših vzorov, zalo Evfemijo, hčer necega sosednega graščaka Jelena. Jelenovka je presviravala vse dni na glasovir, v oddihljajih pa na jezik, sôsebno potem, ko je duhtala, kako spraviti Petra pod alebedre. Aristotel pravi, da ljubi jelen mile napeve (na flavti); čudno tudi Jelenova, zdaj Petrova Evfemija, slišala je najrajši — nemški jezik, dočim je bil Peter — Slovenec. Evo snovi za kacega Sofokla: tu je voz. Morda nam živi že kak skriti ženij, kateri nam napravi iz tega žaloigro ter obljudi naše tragedično polje, še slično Franc Jožefevj deželj. Iz

prisiljeni proti temu protestovati, da bi se narodnost naša prodajala. Da pa slavna vlada še ni potrdila Vaših semajev, bode Vam v dokaz, da še ni vse odvisno od Tržaškega magistrata, ali morda od Pahorja in Mauronerja. Uprav ta okolnost morala bi Vam oči odpreti.

Predno zaključimo še nekaj. V globino srca nas je užalilo, da uprav iz Vašega okraja lete v najnovejšem času razna sumničenja in obrekovanja na moža, katerega obožuje vsa druga okolica. Gospôda! mi vemo — in tudi Vi lahko veste — da bi bila okolica v vsakem pogledu na vse drugačnem stališču, ako bi v okolici steliile desetorico taceih mož. Ne kratite torej zaslug tam, kjer v resnici so; ne izpodkopujte tal onim, ki nam res dobro hočejo in ki se svetim ognjem služijo koristim našim!

Ne mislite, da smo Vam nasprotni ali celo sovražni: napisali smo to pismo le z namenom, da Vas odvrnemo s poti, ki je Vam in nam pogubna.

Okoličan.

Dostavek vredništva: Pismo to prejel smo od odličnega moža iz spodnje okolice, kateri se sicer ne bavi z dopisovanjem. Žalostni, nezdravi pojavi iz V. okraja so ga toli vznemirili — tako nam je zatrdil — da se je čutil dolžnega, napisati to-le pismo. Menenje svoje o tem pismu hočemo povedati v jednej prihodnjih števil.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Vsi listi bavijo se še vedno s pohodom dra. Riegra na Dunaju. Že ta okolnost sama priča, kako važen činitelj

te zveze priraste Petru več otrok obojega spola, a bil je srečen, da se Bogu smili, kamor je koli pogledal. Otroci teleta; posli, kojim ni bilo treba hoditi v cerkev, zvite kače; žena pa hudenica. Peter je imel priliko odkriti v Evfemiji vsak čas kak nov talent: da je bila nagle krvi in da je v njej zavrelo še bolj hitro, nego v Papi-niaonevem lonci; da jej je bil jezik še bolj točen, ko pnevmatična pošta in da je imela še vrhu tega čudno ročnost v dlani, valed katere „se trdo z mehkim snide“.

Ne vem kdo je naštel imena vseh onih pisateljev in filozofov, kateri so imeli jako jezične in navzdorljive žene ter je postavil nek aksiom (ali saj enacega, kakor je pitagorični oslovski most) češ, da je pisatelj tem boljši, čem hujša mu je žena. Če je to res, morali bi naši državni poslanci skleniti postavo, valed katere bi morali mladi pisatelji jemati najbolj jezične žene. Vsako slovstvo bi pri tem le pridobilo.

A drugače je mislil Peter, le žal, prepozno. Dejal je, predno vtakneš kačo v nedra, dobro poglej, je li strupena ali ne. Domači prepiri, ki so nastajali iz praznote srca, so storili, da ni bilo ni gospodarja ni gospodinje in da so posli med tem le bolj drzno rabili svoje grablje. Konečno obuboža Peter in ker je veroval

PODLISTEK.

Sprehod v Čepovan.

Potopis kulturno-topičen.

Spisal Fran Zakrajski Mestoselec.

(Dalje.)

Neli, dragi bralec, sedaj se ti je Travnik še bolj prikupil, na kojem je bilo nekđaj toliko živjenja in ljubezni, in ne boš pripuščal, da se psuje s ptujko Piazza grande?

Ravno da sem končal, prišla sva na vrh. Spodaj imava Grgar z njegovimi frakcijami, na zahodu sv. Goro, proti severu hribe, po katerih se vije pot v Bate, Banjšice, zelo poetični kraj, in Kal; na zahodnojužni strani ugledava kos sinjega neba (katero se je med tem zjasnilo), krijočega goriško in furlansko planjavo. Nekaj si se utrudil, a pomisli: trpenja so spasonosna učilnica.

Zopet sva na planem, uglajen pot naju je vsprejel, ki bode vel naju med senčnimi drevesi in zelenimi živicami ali suhimi ograjami noter do Čepovana. Polja, travniki, ograjene globeli, grmičje to in onstran in blizu vsopred se tja potezajoči obrasteni hribi, sosebno na desni strani. Čuj, ptičji zbori jo režejo navdušeno; tu pa tam odkuže se kak solo, vmes ti zauka še kak

doček z onkrajnih hribov. Vročina je zdatno odjenjala, toplomer kaže saj 5° R. niže nego pri Gorici, in to že tukaj, kake 1½ ure pred Čepovanom; kaj pa tam! Zrak je tod malokdaj popolnem miren: javi se ti v hladnih sapicah ali bolj energičnih, v teh časih zelo ugodnih vetričih. Ob potu in spodaj pozdravi te marsikatera kmečka hiša, ali njih več skupaj; kaka srečna zadovoljnost sije z obrazov teh mirnih prebivalcev v nasprotji z meščani, kojim je, več ali manj, zmešala glavo in srce neka čudna filozofija (!) Kako je v tej vse črno kakor v Kajfeževi okajeni kuhinji! Predno prideva v Čepovan, imava čas, da si kaj poveva, dočim nama ptiči godejo stopaj, denimo o moderni mišljavi, zabavah, o sreči itd.

Nekje na Slovenskem je grad na gozdni višavi, imajoč globoko pod sabo krasno dolino z veliko vasjo, katero deli z mostom opasana reka, znač gradú štrli krasozor (belvedere), ki je že črnkast in kosmat (od maha), kakor denimo Bismarkova vest. V gradu je živel nedavno graščak, gospod Peter, toraj plemenitaš in po vrhu še filozof po najnovejšem kroji. Do čuda bukev je prebral, daleč po svetu potoval (a ne peš kakor jaz), veliko skušal ter si iz vse teh po — in neposrednih skušinj docimpral kaj lahko filozofijo, da

je kraljestvo Češko v naši državi. Poročevalec „Politike“ piše: „Kakor se glase moje informacije, pogovor dra. Riegra z grofom Taaffejem res ni imel končnega zaključnega vspeha, ali tudi to se ne sme reči, da bi bil vspeh povsem negativen“. Dalje pravi isti dopisnik: „Iz pogovorov je jasno, da ne obstoji principijelno nasprotje mej vlado in staro-češko stranko. Pokazala se je sicer marsikaka različnost v menenju, ali pri tem tudi dotikajoče se točke. Osebito se je pokazalo, da ni smeti govoriti o ponesrečenju sprave, dokler ni govoril deželni zbor svoje zadnje besede“. Z drugimi besedami bi rekli, da se je grof Taaffe, oprt na svoj že obče znani optimizem, zvijsal na vse strani, a pri tem ni rekel ni tako, ni tako, da ne bi mu pozneje svet očital, da je tako ali tako rekel.

Na Dunaju slavé veliko pevsko slavnost: Viertes Deutsches Sängerbunderfest. Prihitelo je od vseh strani na tisoče sinov matere Germanije. Brez pangermanistiških demonstracij seveda ne bo šlo. O ti ubogi tlačeni Nemci! In skoro da imajo italijanski listi prav: tudi mi pravimo, da je analogija mej nemško in italijansko irredento. Zakaj se torej postopa proti jednej takó, proti drugi pa drugače?! Gorje nam Slovanom, ako bi se drznili uprizoriti česa sličnega; metali bi na nas ogenj in žveplo.

Vnanje države.

Komaj je nemški cesar se vrnil v Berlin, že je zopet odpotoval v Rusijo. Po našem menenju je ta pohod velike politične važnosti in nikakor ne moremo prirediti onim, ki menijo, da je samo prijateljski pohod in da neso žnjim v zvezi nikaki politički smotri. To naše menenje potrjuje tudi neka brzojavka, doposlana Zagrebškemu „Obzoru“ iz Odesa. V službenih krogih — tako pravi (rečena brzojavka — kroži že nekoliko dni vest, da ima ta sestanek uplivati na Turško. Car sledi neki jako pazno žalostnim dogodkom v Armeniji. Misli, se da hoče ruski car intervenirati radi Turških Armencev in da hoče o tej svojej nameri obvestiti nemškega cesarja kot predstavitelja prve vlasti zapadne Evrope. Iz lahko umevnih razlogov noče car sam intervenirati in z druge strani bilo bi mu soglasje z nemškim cesarjem dovoljno pooblastilo za akcijo radi sedanjih armenskih odnošajev.

Posebna naredba Srbskega ministra za notranje stvari zaukazuje oblastim, da najstrožje pazijo na volilno svo-

in trdil, da je samomor dopuščen, prevrta si možgane se avinčenko. Evfemijo so pa otroci, kateri so menda iz Aristofanovih oblakov posneli, da je možno, celo hvalevredno in pravično, stariše strahovati, nevarmiljeno pretepati. Evfemijev glasovir je omolknil, ker so ga jej vzeli brezobzirni upniki.

Tako daleč pride nikanje, katero se dan danes tako močno goji v pogovorih in knjigah. Še nekaj. Podoba je, da je zdaj svet, ki se hoče sam sebe onesrečiti. Bil bi popolnem slep, ko ne bi videl napredka; bil bi hudobnež, ko bi hotel slavnih mož napore in vpehe zanikavati; bil bi do cela nehvaležnež, nevr eden človeškega društva, ko bi hotel (a Bog me varuj) vse to, kar so slavni možaki izduhtali v prid človeštvu, nekako obsumljati; mariveč bil bi prvi (če v to poklican), kateri podpišem tem zvezdam na nebu človeškega življenja v imenu vsega človeštva: navdušeno hvalo! Toda ti možje (morda tudi v domačih in družbinskih razmerah trpeči) so mučeniki in gojé znanstva kot taka, pijo iz njih mleko vere in višega spoznanja in je delé drugim. Baš tukaj se jim odkrijem. Imeniten zvezdogled je dejal: „Ni mogoče, da je kateri astronom bogotaj ali mlačen bogódestitelj“.

(Dalje prihodnjič).

bodo pri predstoječih volitvah v skupštino.

Bolgarski begunci, koji so se nastanili v Srbiji in Rumuniji izdajali bodo v Belemgradu list z naslovom „Major Panica“. Kakova da bude tendencija temu listu, pač ni treba praviti. —

„Varšavskij Dnevnik“ piše o žalostnem stanju spomenikov, katere so v Bolgariji postavili onim ruskim vojakom, koji so pali za ta kraj. Pisec je videl rečene spomenike že leta 1884. in že takrat so bili v slabem stanju, sedaj pa so popolnem opustošeni. Mej temi spomeniki so tudi dragoceni, za katere se je Bolgarsko sobranje zavezalo vsako leto potrošiti tisoče frankov ali to ostalo je le na papirju. „Hvaležni“ Bolgarski predstavitelji spravili so vse te svote v svoj žep. In kmalu ne bo ni sledu ni tiru za onimi ruskimi junaki, koji so prelili svojo krv za slobodo Bolgarske.

O dopolnitnej volitvi Rimske je piše „Obzor“: Znano je, da je bila kandidatura Barzilaia naperjena proti Avstriji. Nam se zdi, da krivo sodijo oni krogi, ki menijo, da ta vspeh (voljen je bil namreč nasprotnik Barzilaia) priča, da je položaj v Italiji prijazen Avstriji. Že okolnost sama, da je bila postavljena taka kandidatura in da je imela zase, če tudi ne večine, a tako ogromno število glasov — morala bi tej gospódi odpreti oči. Antonelli je poznan afričanski potovalec in diplomat, Barzilai pa samo novinar; osebni vpljivi za prvega so torej vsakako silnejši. Potem pa je tudi vlada podpirala Antonellija in je bila proti Barzilaiu silna oficijozna agitacija. Da je bila vlada pasivna, volitev bi bila drugače izpala. Vsakako pa je istina, da je v Italiji veliko nezadovoljstvo s politiko oficijoznih krogov.

DOPISI.

Iz Barkovljah, dne 13. avgusta t. l. [Izv. dop.] — (Važna spomenica). — Minole dni so poslali vrli Barkovljanski ribiči jako važno spomenico na tukajšnjo al. c. kr. pomorsko oblast. Pomenljiva je ta spomenica glede našega ribištva in posebe še, ker je pisana v slovenskem jeziku. To je menda prva slovenska uloga do c. kr. pomorske oblasti — vrli Barkovljani so torej storili prvi korak. Na tej slovensko pisane spomenici je podpisanih 42 (dvainštirideset) Barkovljanskih ribičev; pridan jej pa je tudi nemški prevod.

Spomenica slove:

Slavna c. kr. pomorska vlada!

„Stanje nas spodaj podpisanih Barkovljanskih ribičev je postalo letos skoraj neznosno. Glavni lov — na sardale — se je letos popolnoma ponesrečil; ni se vdobilo niti toliko, da bi se plačalo stroške, provzročene minolo zimo s popravljanim mrež. In ko se je pričelo ribariti, dobili smo še poznane sovražnike, kateri so toliko delali v to, da se nam je odvzel prostor za sušenje mrež! Med tem, ko se sme v Kopru, Izoli, Piranu in Poreču brezplačno sušiti mreže na prostorih pred lukó — ni se to dovolilo dotičnim Barkovljanskim ribičem, četudi so plačevali precejšnji letni davek! — Ribiško leto bliža se skoraj svojemu koncu in podpisani ribiči niso vdobili takorekoč še čisto nič, s čemer bi po zimi preživeli svoje družine. Nekaj malega upanja nam ostaja še za prihodnjo jesen, gledé lova na „sardone“ z mrežo, zvano „trata“. Pri imenovanj mreži, kjer je treba velicega števila mož, so tedaj vsi ribiči: tudi oni, kateri so ribarili poleti z svojimi lastnimi mrežami. Glavni kraj ob obrežju, kjer se ribari z mrežo „trata“, je uprav pod Greto. Ravno tu pa je vse morskó dno za ribarjenje nemogoče, ker leži povsod vse polno velicega in manjšega kamenja vsled dotičnega dela gospoda Cecconi-ja. Mi podpisani ri-

biči, spoznavši, da nam ne bo mogoče nikakor ribariti, ako se ne očisti morskó dno, poskušali smo sami se lotiti dela. V soboto 2. t. m. je šel prvopodpisani z družimi 7 možmi uporabivši jedno večjo in jedno manjšo ladjo, pod Greto, ter pričel čistiti morskó tla, na krajih, kjer se ima ribariti z mrežo „trata“. Naredilo se je že nekaj — ali: Kdo bo preživel doma naše družine, ako se bomo mi tu s težavnim delom mučili ter pri tem nič zaslužili? Pokazalo se je, da se da vse dno na dotičnih krajih očistiti; ali trebalo bo potem pripeljati na dotična mesta nekoliko ladij drobnejšega materijala, zvanega „giarina“. — Brez pomoči te slavne c. kr. pomorske vlade pa nam ni nikakor mogoče nadaljevati začetega dela! — Glede ribičev Chioggiotov nam je to-le omenjati: Že mnogo časa je, da se ne zmenijo ti ribiči za nobeno postavno zapoved, ampak ribarijo, posebno po noči, uprav tikoma ob bregu. Nam delajo ti ribiči z njih mrežami neizmerno škodo, ker nam zatrejo že v zalegi vse domače ribe. — Nam domačinom, kateri živimo tu že stoletja, ki predstavljamo skupno z drugimi okoličanskimi ribiči — smemo reči — vse Tržaško ribištvo in kateri smo bili vedno udani presvitlej cesarskej hiši, pač ni po volji, da nam trgajo tuji ribiči kruh izpred ust. — Vsled navedenega obračajo se podpisani ribiči do te slavne c. kr. pomorske vlade ter najuljudnejše prosijo: Da se jim dovolí podpora v novcih, da bodo mogli nadaljevati pričeto delo — čistenje pomorskega dna —, s katerim činom se podpira domače ribištvo, in da se uvede strogo nadzorstvo glede ribarjenja ribičev-Chioggiotov — oziroma vseh onih, ki imajo enake mreže — da ne bodo več ribarili tikoma, ali preblizo obrežja.

V Barkovljah 7. avgusta 1890.

(Sledi 42 podpisov).

Slavnej c. kr. pomorskej vladi moramo mi le najtoplejše priporočevati uboge Barkovljanske ribiče. Upamo in želimo iz cellega srca, da zadobé ti ubogi ribiči primerno denarno pomoč, brez katere jim ni možno izvršiti težavnega, že pričetega dela. Mi, kateri se čutimo v ribištvo večjeji, nego vsa uredništva poznanih lahonskih listov, pač dobro znano, kako se letos godi ubogim Barkovljanskim ribičem! In če je že sedaj slabo, kaj bo še-le po zimi.

Za gotovo pričakujemo tudi, da se zopet uvede strogo nadzorstvo glede ribarjenja ribičev-Chioggiotov. Gotovo! te ribiče bodo zopet zagovarjali „Piccolo“ „L'Indipendente“ in „Mattino“ ne zmeneč se za uboge domače, prave Tržaške ribiče. Taki listi so se vedno potegovali za italijanske ribiče, nezmenivši se za to, ako bi tudi vsi naši domači slovenski ribiči lakote poginili. In uprav tu imajo okoličani zopet priliko uvidevati, kje jim je iskati pravih prijateljev!

„X.“

Iz Komna, 10. avgusta. [Izv. dop.] — (Visokorodni gospod c. kr. namestnik vitez pl. Rinaldini) pohodil je dne 6. t. m. našo vas in je bil tukaj kaj slovesno sprejet. Naznanjeno nam je bilo, da pride okoli 1 ure popoldne, pa pravočasno se nam je še brzojavilo, da dojde mej 3. in 4. uro popoldne. — Ker se je pa po Vipavskem dosti časa mudil, prišel je semkaj stoprav ob 7. uri zvečer.

Komenčani so se potrudili, da so gospoda da namestnika Nj. Veličanstva dostojno in slovesno pozdravili, kajti na vseh hišah so vihrale zastave in pred vhodom v Komen bil je ob cesti postavljen krasen slavalok, de facto prava — porta triumphalis.

Pri slavaloku čakale so honoracije: starešinstvo, c. kr. uradniki, učitelji, duhovniki, nekoji župani Komenskega okraja itd. in velika množica ljudi.

Ob 7. uri so začeli pokati topiči in pritrkovanje zvonov iz cerkvenega stolpa huc naznanilo je dohod gospoda namestnika.

Voz pridrdra do slavaloka, na kojem je stal napis: „Dobro došli!“ Z voza stopijo gospod namestnik, gospod dr. Laharnar, voditelj c. kr. okrajnega glavarskega, namestnikov tajnik, naš gospod župan Josip Kovačič in č. gospod dekan A. Harmel, koji so gospoda namestnika spodobno pozdravili. Veteranska godba iz Mavhinj zaigra avstrijsko himno, a ljudstvo kliče „živio“!

Gospod voditelj c. kr. okrajnega glavarskega predstavi potem vse označene honoracije in gospod namestnik je skoro z vsakim prijazno govoril.

Potem se je podal gospod namestnik spremljan od vseh honoracij, godbe in ogromnega ljudstva v cerkev, kjer je opravil pri velikem altarju kratko molitvico. Odšel je potem v občinsko pisarnico, kjer je pričel sprejemati deputacije in sicer:

1. Gospode uradnike c. kr. okrajnega sodišča. (Sodnik Cazafura, adjunkt Rode, kancelist Ingerl, zemljekn. vodja Perhavec).

2. Gospode uradnike c. kr. davkarije. (Davkar Franza, kontrolor Cordovado, adjunkt Kavčič).

3. Častito duhovščino. (Na čelu č. gospod dekan Harmel).

4. Komenskega župana gospoda Jos. Kavčiča in podžupana M. Švara in Aloj. Štrekelja ter vse starešinstvo in corpore.

5. Gospoda praktičnega zdravnika Antona Merkela iz Komna.

6. C. kr. gozdnarja gospoda Anton Mraka. Z vsakim je gospod namestnik prijazno govoril, zanimajoč se za izražene želje.

Po končanih avdijencah podal se je gospod namestnik, spremljan od gospoda dr. Laharnarja, g. župana Kovačiča in g. nadučitelja A. Lebara v šolsko poslopje, kjer mu je gospod Ant. Leban razkazaval posamezne šolske sobe, za kar se je gospod namestnik jako zanimal.

Z godbo spremljan pohodil je potem gospod namestnik c. kr. sodišče, c. kr. davkarijo, župnijski dvorec in g. županovo hišo.

Okoli 9. ure odpeljal se je gospod namestnik nazaj v Sežano. Pri odhodu je avirala veteranska godba zopet avstrijsko himno. Gromoviti živio-klici ljudstva pri odhodu so pričali, kako se je gospod namestnik Nj. Veličanstva še koj pri svojem prihodu prikupil ljudstvu — narodu.

Iz Rifenberga, 8. avgusta 1890. — Pretekli teden radovala se je vipavskogoriška stran nevsakdanje časti: obiskal nas je odličen gost, naš cesarski namestnik g. vitez Rinaldini. Vipavska dolina bila je one dni slavnostno odličena, ker izraziti je bilo udanost najvišjemu vladnemu predstojniku, najprvem cesarskemu gospodu v kronovini. V ta namen delovalo se je vestno ter se nam zdi, da smo zadovoljili visokega gosta.

Namestnikovo potovanje se je vršilo iz Sežane, ter je trajalo dva dni, in sicer se je peljal gospod namestnik čez Kobdil in Štanjel v Šmarje in od tamkaj zopet čez Štanjel v Vipavo in v Ajdovščino. Preočivši tam, je šel drugi dan na Dornberg, od todi pa v Rifenberg. O sprejemu v Rifenbergu nam je tu spregovoriti.

Kmalu popoldne je prihajalo občinstvo, ker ni bila ura prihoda še znana, na trg, kjer je bil slavalok, in je bilo videti iz raznih strani razpostavljene cesarske in deželne zastave. Po tretjej popoldanskej uri se je pa zbrala že obila množica domačega ljudstva pri g. Ličnovej gostilni. Kmalu smo se odpeljali — na čelu nam g. župan Robič — naproti do rifenberške meje, kjer je čakala krajevna duhovščina. Strel v Dornbergu javil nam je, da odhaja gospod namestnik od tam. Pri prihodu na mejo nagovorila sta namestnika g. župnik in g. župan; po urnem predstavljanju navzočih odpeljal se je potem odlični naš gost z svojim mladim sinom, spremljan po okrajnem komisarju g. Lasciac-u in dveh namestniških uradni-

kih, v vas Rifenberg; za njimi peljali so se g. grof Lanthieri z grofo Athensom in veteranskim predsednikom g. Jacobijem, in nekateri gospodje iz Dornberga. Bližajočim se središču Rifenberga, zaslišal se je iz bližnjih hribov strel topičev in prišedšim na trg v Rifenberg zasvirala je veteranska godba cesarsko himno, katero jo občinstvo razoglavo poslušalo, na kar se je po burnih živoklicih podal cesarski namestnik k zbranim korporacijam. Nagovorjen je bil tu od žandarmerijskega vodja g. Iv. Podmenika, od krajevnega veteranskega načelnika g. F. Paulice, ter bil pozdravljen od zbranega občinskega svetovstva, v imenu šolske mladine pa od nadučitelja g. Poniža, in slednjič od raznih drugih gospodov. Sedaj se je podal gospod namestnik in za njim vsa društva in mnogobrojno občinstvo v bližnji „Britof“, kjer je obiskal cerkev, župansko pisarno, šolsko ter župnijsko poslopje. Po dokončanem pregledovanju vrnil se je, vedno spremljan od vsa občinstva, starešinstva, veteranske godbe in od veteranov, katere je vodil g. grof Lanthieri, na trg k slavoloku, ter odrlinil po dokončani cesarski himni; plošni živoklici razlegali so se v slovo. Prišedši do gornjega grada g. grofa Lanthierija, se je ustavil visoki gost, ter obiskal grad, med tem, ko so ga čakala na grajskem dvorišču razna zastopstva in nekoliko ljudske množice. Po kratkem ogledovanju se je vrnil namestnik iz grada, na kar je zasvirala veteranska godba in so stopali vsi navzoči doli k cesti, kjer se je v izbranem krogu vršilo zadnje pozdravljanje. Tu so zadoneli še zadnji živoklici. Vrnivši se v vas razšli smo se deloma v g. Ličnovo gostilno, deloma k g. Pečenkotu, pri katerem zadnjem je svirala veteranska godba, katero je gospod namestnik obdaril z milim darom v znesku 20 gld. — Med godbo in petjem čuli smo razne govore in napitnice. Na večer smo pa šli skupno v g. Ličnovo gostilno, kjer se je vršila pozno v noč prosta zabava.

Tako nam je minul izredni dan, kateri nam je je proslavljal pohod državnega gospoda; prihod ta nam ostane v lepem spominu. Želja naša je, da nam Bog ohrani gospoda namestnika!

Dopisa nismo priobčili, kakoršen je bil, kajti bil je pisan — kmalu bi rekli: — preservilistiški. Počakajte dejanj — ko bomo videli dejanja, pridružiti čemo se tudi mi Vašim slavošpevom. Prej pa ne! (Opomba ured.)

Domače vesti.

Povodom rojstnega dan cesarjevega bode v stolnej cerkvi slovesna služba božja z zahvalno pesmijo, katere se udeležé vai tukajšnji dostojanstveniki. Ob 3. uri popoldne je velik obed pri g. namestniku, na večer pa veselica v društvu „Austria“. Na predvečer prirede veterani mirozov, katerega se tudi z zastavo udeležé „Delalsko podporno društvo“. Ob tej priliki nam ne preostane drugega, nego da ponovimo ona zatrdila lojalnega čutstvovanja in nezrušljive udanosti, katere smo nedavno izjavili povodom preveselega dogodka v cesarski hiši.

Odbor političnega društva „Edinost“ ima svojo sejo v torek dne 20. t. m. ob 7. uri zvečer. Na dnevnem redu je pogovor o kandidatih, ki se imajo priporočati za dopolnitve volitve v Istri. Gospodje odborniki so naprošeni, da se gotovo udeležé te seje.

Za družbo sv. Cirila in Metoda v Trstu. Dobrovoljni doneski 90 kr.

Podružnici sv. Cirila in Metoda na Greti, oziroma za otroški vrt v Rojanu je daroval veleč. gosp. Franjo Dollenz obžaluje smrt novorojenega sina 5 gld.

Poziv. Ose gospode, kateri imajo v rokah pisma, krožeča na korist družbe sv. Cirila in Metoda, pozivljamo, da takoj odpošljejo ta pisma, eventualno z dotično svoto vaj se.

Razpored veselice „Del. podpornega društva“ povodom slavljenja obletnice blagoslovljenja društvene zastave: 1. Jenko: „Naprej“, svira godba. 2. Verdi: Sinfonija iz opere „Nabukodenezor“, svira godba. 3. Gjuro Eisenhut: „Ustaj rode“, poje zbor. 4. Nagovor predsednika in 5. „Cesarska pesem“, svira godba. 6. Brajša: „Predobri Bože“, poje zbor s spremljevanjem orkestra. 7. Rieder: „Slovanski potpourri“, svira godba. 8. Gjuro Eisenhut: „Na Savi“, valcer, poje zbor s spremljevanjem orkestra. 9. Kosovel: „Slavnostna koračnica“, svira godba. 10. Noll: „Sokolova koračnica“ svira godba. 11. Ivan pl. Zajc: „Koračnica“, poje zbor. 12. Withe: „Četvorka“, svira godba.

Opazka. Odprto je tudi kegljišče, kjer se igra na dobitke. Mej posameznimi točkami palili se bodo umeteljni ognji.

Za Sokolsko slavnost v Celju je obče zanimanje. Kakor poizvemo iz „Sokola“, glasila čeških telovadnih društev je odbor Celjskega „Sokola“ naprosil odbor Praškega „Sokola“, da bi ta poslednji sporazumel z drugimi telovadnimi društvi po Českem v ta namen, da bi bilo pri Celjske slavnosti tudi češko Sokolstvo primerno zastopano. Gori rečeni list piše pod naslovom „Na Slovanski jug!“, „Slovan gre na dan“ — rek ta tiče se tudi južnoštajarskih Slovencev. Obklopljeni na severu od ptujega življa, ločeni od glavnega debla naroda, kakor tudi od bratov Hrvatov, koračijo — primerno drugim slovanskim manjšinam — korak za korakom naprej. V to svrhu osnovalo se je v Celju telovadno društvo „Sokol“; slavnost osnovljenja se pa bode slavila dne 7. in 8. septembra. K tej slavnosti pozvana vsa slovenska društva, — katera se bodo udeležila korporativno — zatem hrvatska slična društva in slavni tamburaši in liraši. List navaja tudi navdušljive besede, s katerimi vabijo vrli Celjani brate Čeha na rečeno slavnost. — Pri Celjske slavnosti bode torej lep slovanski sestanek; podala si bodo roke tri slovanska plemena: slovensko, hrvatsko in češko. Nas vseh dolžnost je na to delati, da bodo naša slovenska društva častno zastopana, da si osvetlimo lice pred slovanskim svetom.

Zanimiva interpelacija. Tukajšnje delalsko društvo „Fratellanza Artigiana“ je povodom poroke hčere našega cesarja, nadvojvodinje Marije Valerije, razsvetlila svoje prostore. To se je zgodilo vsled naredbe društvenega predsedništva. Dne 10. t. m. imelo je rečeno društvo občni zbor. Ob tej priliki interpeloval je član tega društva Cavesso predsedništvo, kako da je moglo ob omenjeni priliki razsvetliti društvene prostore, ne da bi popred povprašalo odbor za njega mnenje. Res je sicer, da pravila dajejo le odboru pravico odločevati glede postopanja ob takih prilikah. Ali interpelacija je vendarle zanimiva radi osoba, ki jo je stavila in ker smo prepričani, da interpellantu ni bilo toliko do tega, da se spolnjujejo določila pravil, ampak da dokaže, da je v društvu ljudi, koji neso bili zadovoljni z razsvetljavo ob rečeni dinastijski slavnosti. — Ta gospod Cavesso je sicer že znan, ker je svoječasno — povodom navzočnosti Njeg. Veličanstva v Trstu — v društvu „Operaia Triestina“, kateremu je predsednik Rascovich, stavil predlog, da se društvo ne udeležé z zastavo slavnostnega vsprejema. Radi tega predloga moral je mož bežati celo iz tega društva. Pri občnem zboru „Fratellanza Artigiana“ sta se pa oglasila samo dva v to društvo zapeljana Slovencina, ki sta si upala ugovarjati interpelaciji. Tudi to je značilno!

Popravek. V popis izleta v Devin vrnili se je neljuba pomota. Napisali smo namreč v naglici, da je skladba „Jadransko morje“ pok. Kocijančiča, mesto da bi rekli Hajdriha.

Italijanski junaki. Kacih idej se naučiva vseneliščna laška mladina, pokazalo

se je zopet minoli teden. Dne 5. t. m. se je namreč pet teh junakov zbralo v neke gostilni v vasi St. Felice na Tridentinskem, kjer so uganjali protiaustrijske demonstracije ter onečastili celo presv. cesarja podobno. Žandarji so te junake spravili pod ključ.

Državnozbornske volilce opominjamo na volilni shod, katerega sklicuje državni poslanec, g. dr. And. Ferjančič za jutri, dne 17. avgusta v Ilirsko Bistrico.

Z Opčin se nam piše: Glede vesti v predzadnji št. „Edinosti“, da bi bil g. Nabergoj kriv, da ni bil semenj od sl. vlade potrjen, ste naprošeni objaviti, da one govorice na Opčinah ni bilo, ker je nikdo od nas ni slišal. Če jo je Vaš postavljeni mož pa res kje slišal, ona ne more biti drugega nego tendencijsna izmišljotina od kake grde duše ranjce „Pro Patrije“, ki bi s tem hotela omajati zaupanje, koje gojimo v vrlega našega g. Nabergoja, kateri pozna naše potrebe in kateri po očetovski skrbi za blagor okolice. Mi dobro poznamo prijatelje naše in neprijatelje. Zaupanje, ki stavimo v g. Nabergoja je neomahljivo in znali ga bomo tudi dejanski pokazati o pravej priliki.

Pametna misel. Slovenci smo reven narod in zato občutimo tem hujše neprijetno velik narodni davek, ki nam ga naklada rodoljubje naše. Z ozirom na to okolnost je naših prvakov sveto dolžnost, da skrbno in dvakrat obrnejo vsak krajevar narodnega kapitala, predno ga izdado; vsak izdan vinar bodi plodonosno naložen. In vendar nismo v vsakem pogledu tako varčni, kakor bi morali biti. Na misli nam je tu družba sv. Mohora, oziroma knjige, katere izdaje ta družba. Povod tem vrsticam je podlistek, priobčen v 183. številki „Slovenčev“, kateri trdi — kar je bilo vedno naša misel, — da bi se tisočaki, ki se izdado za „koledarja“, lahko plodonosnejši vporabili. Podlistkar stavi povsem pameten predlog, da bi se gradivo koledarjevo drugače razredilo. Tudi mi smo toga menenja, da bi se imenik čisto odpravil. Imenik pač ni nič približno vreden stroškov, ki jih provzročuje. Gospodje, koji imajo veljavno besedo, naj premišljajo o pametnem predlogu „Slovenčevega“ podlistkarja.

Nedeljski počitek v Gorici bode menda kakor dosedaj. Vsi trgovci so neki sklenili ob nedeljah imeti odprte svoje butike, kakor druge dni.

Deželna uprava v Istri. Vsaki dan nam jasneje kaže, kakošno je bilo dosedanje deželno gospodarstvo v Istri. Najstrašnejši nasprotniki naši in prvi vzdrževalci in pospešitelji lahonskih idej se izjavljajo proti sramotnem gospodarstvu, ter obsojajo može, ki so je dosedaj vodili. Zadnjih petnajst let bila je deželna administracija celoma zanemarljena; vsa deželni zaklad — okolo 500.000 gld. — imel je v rokah zloglasni blagajničar Rigo. Računski vodja je neki Susa (Suša), ki ni celih petnajst let resno pomislil, da bi se vsaj enkrat prepričal o stanju blagajnice. Zadnja je imela dva ključa, ali ne da bi on eaega hranil, drugega pa Rigo, imel je zadnji oba pri sebi ter brez težkoče kradel. Nameroval je nekda blagajno celoma izprazniti ter je že vse pripravil za beg, najbrže v svobodno Ameriko. Krvavo zasluženi denar ubozega Isteskega kmeta se je tudi nahajal v tej kasi, katero je nesramni Lahon tako obiral. Ako že zmernejši italijanski živelj uvideva to sramoto, ako Italijani sami sramežljivo pripoznavao krivdo lastnih kolovodij, naj bi to priliko porabil tembolj slovanski prebivalec v Istri ter spoznal, kje mu je iskati poštenosti in prijateljstva. Bližajo se dopolnilne volitve v deželni zbor in laško politično društvo se je že pripravilo na boj; italijanskim tukajšnjim listom Isteski Lahoni že poročajo, da se je „agitacija“ začela. Slovani v Istri, pokažite se tudi to pot odločne in zavezne ter pokažite svo-

jim nevarnim sovražnikom, da živite na svojej zemlji ter hočete, da se z vami pravično postopa!

Iz Ajdovščine se nam piše: Dovolite mi, da tudi jaz spregovorim par besed o tukajšnjem vzprejemu gosp. namestnika, viteza Rinaldinija. Visokega gosta je pozdravil naš župan v slovenskem jeziku, na kar so zadoneli krepki živoklici. Na to ga je pozdravila učenka Ida Casagrande podarivši mu krasen šopek. Le to nas je nemilo dirnilo, da na lepem slavoloku, katerega je krasilo obilo zastav, ni bilo nijedne trobojnice. Kdo je na tem kriv? Na hiši g. Casagrande je sicer vihrala ena trobojnica, toda sramežljivo se je skrivala med dvema kostanjema. Se-li sramujemo svoje zastave? Tudi evviva-kričev nesmo pogrešali, bili so celo kaj glasni. Junaki ti so bili sami uradniki. Tako spoštujejo ti gospodje naš domači jezik, da ga celo ob takih slovesnih prilikah prezirajo.

Delalsko vprašanje. Izid strajka kamenosekov je osrečil tudi druge rokodelce v Trstu. Že predminolo soboto so nameravali odpovedati delo mizarji. Minolo nedeljo imeli so shod kovači ter so odločili obrniti se do gospodarjev ter sporazumno zahtevati 10 ur na dan dela in 10⁰/₀ povisjanja na plači. Osemurno delo ob nedeljah in šesturno po noči naj bi se nagradilo kakor vsa dan. Gospodarjem se daje 15 dni odloga. Enak sklep so napravili tudi mizarji. Sploh postaja delalsko vprašanje tudi v Trstu čemdalje bolj pereče: delalce si hoče pomagati do boljšega obstanka.

Bosensko hercegovski vojaki odšli so v četrtek ob 10. uri na večer na Dunaj. Na kolodvoru nabralo se je obilo občinstva. Bosenski vojaki bili so jako dobre volje, prepevali so, da je bilo veselje. Ko se je jel vlak pomikati, zadoneli so iz vseh vagonov glasni živijo-klici. Vse tukajšnje občinstvo je hvalilo lep, vitek stas čvrstih teh mladeničev. Posebno smo se čudili, da so se ti ljudje — ki večinoma še neso videli kacega evropskega mesta — tako hitro udomačili; v prvem trenutku sprehajali so se gravitetično in brezskrbno po ulicah našega mesta, kakor da so tu doma.

Pomanjkanje majhnih stanovanj je v Trstu vsako leto očitnejše. Bliža se čas preselitve in manjše družine iščejo si malih in cenih stanovanj, ali zastonj, kajti istih ni dobiti. Živo potrebuje Trst tudi zračnih in zdravih stanovanj za delalce, koji morajo za silo bivati v nezdravih luknjah po starem mestu. Mestnim starešinam bi pač bilo priporočati, da v tem obziru kaj poskrbe ali gospoda na magistratu ima preveč posla . . . z stvarmi onkraj luže ter nema časa se pečati z mnogo koristnejšimi domačimi poslovi.

Skušnje prostovoljcev se bodo od tega leta počenši obdržavale tudi v Trstu in ne samo v Ljubljani kakor dosedaj.

Dve dražbi. V ponedeljek dne 18. t. m. se odda na javnej dražbi najboljšemu ponudniku predelatev škedenjske cerkve. Klicna cena je 14.500 gold. — V soboto dne 16. t. m. se pa odda za 11.000 gld. zidanje hišice za vrtnarskega čuvaja v javnem vrtu (giardino pubblico). Za brezpotrebno hišico v mestnem nasadu se je torej dovolilo skoraj toliko, kakor za zidanje pogorele cerve v okolici. In vendar predbacivajo magistratni Lahoni okoličanom, da jim mesto izdatno pomaga!

Umrljivost v Trstu. Od nedelje dne 3. avgusta do vključljivo soboto dne 9. avgusta umrlo je 78 osob, in sicer 39 možkih in 39 ženskih.

Turški romarji iz Bosne ukrcali so se dne 6. t. m. v Godi na Lloydov parnik „Reka“ ter so namenjeni v Trst. Bili so na božjej poti pri Muhamedovem grobu v Meki, od koder so morali pobegniti ker tamkaj močno razgraja kolera. Zadnje dni so se zbrali tudi tržaški mestni starešnje. Minolo soboto se je namreč — po nasvetu

znane čenče „Il Piccolo“ — zbrala mestna delegacija ter je obžalovavši sklep Lloydove uprave, da je turške potnike sprejela na svoj porobrod, sklenila, da se turški romarji denejo v kontumacijo 15 dni, da ne raztrosijo kolere po Trstu. Mesto na prorokovem grobu, molili bodo ubogi Turki v Lazaretu v Trstu!

Čegava je prihodnost? Nek francoski statistik je preračunal, da Židje dočakajo največjo starost. V umrljivosti otrok je razmerje med židovskimi in kristjanskimi za 11 odstotkov. Število Židov, ki dosežejo 80 let, je trikrat večje, nego število kristijanov. Dosledno bode tedaj prihodnost Židov, kajti oni doživijo največjo starost.

Tržno poročilo.

Cene se razume, kakor se prodaje na debelo blago za gotov denar).

Cena od for. do for.	
Kava Moca	100 K. 132.— 131.—
Rio biser jako fina	— — — — —
Java	114.— 116.—
Santos fina	109.— 111.—
— srednja	112.— — — —
Guatemala	118.— 120.—
Portorico	133.— 135.—
San Jago de Cuba	126.— 137.—
Ceylon plant. fina	133.— 136.—
Java Malang. zelena	118.— 119.—
Campinas	— — — — —
Rio oprana	— — — — —
— fina	114.— 115.—
— srednja	110.— 111.—
Cassia-ligne v zabojih	29.50 30.—
Macisov cvet	390.— 400.—
Inger Bengul	22.— 23.—
Papar Singapore	61.— 62.—
Penang	51.— 52.—
Batavia	52.— 53.—
Piment Jamaika	38.— 34.50
Petroleji ruski v sodih	100 K. 7.50 — —
— v zabojih	8.50 — —
Ulje bombažno amerik.	32.— 34.—
— Lecce jedilno j. f. gar.	41.— 42.—
— dalmat. a certifikat.	44.— 45.—
— namizno M.S.A. j. f. gar.	53.— 51.—
— Aix Vierge	64.— 66.—
— fino	60.— 62.—
Rošči pulješki	8.— — — —
— dalmat. a cert.	— — — — —
Smokve pulješke v sodih	— — — — —
— v venci	15.— — — —
Limoni Mesina	zaboj 11.— 12.—
Pomerance Puljeske	— — — — —
Mandiji Bari I.a	100 K. 105.— 106.—
— dalm. I.a. a cert.	— — — — —
Pignolli	69.— 71.—
Riz italij. najfinejši	19.25 19.75
— srednji	18.— 18.50
— Rangoon extra	17.— — — —
— I.a carinom	15.50 16.—
— II.a	12.25 12.50
Sultanine dobre vrsti	43.— 44.—
Šuhe grozdje (opaša)	20.— 21.—
Cibeba	— — — — —
Slaniki Yarmouth	sod — — — — —
Polenivke srednje velikosti	100 K. 33.— — —
— velike	— — — — —
Sladkor centrifug. v vrečah	— — — — —
— certifikat.	31.50 31.75
Pačol Coks	10.— — — —
— Mandoloni	— — — — —
— svetlorudeči	8.— — — —
— temnorudeči	— — — — —
— bobinski	8.25 — — —
— kanarček	— — — — —
— beli, veliki	9.50 — — —
— zeleni, dolgi	7.— — — —
— okrogli	6.25 — — —
— mešani, štajerski	5.75 — — —
Maslo	88.— 90.—
— Seno konjsko	2.40 3.—
— volovsko	2.00 3.—
Slama	2.— 3.—

Dunajska borza

16. avgusta.

Kotni drž. dolg v bankovih	— — — — —	glđ 88.40
— v srebru	— — — — —	89.60
Zlata renta	— — — — —	108.80
5% avstrijska renta	— — — — —	101.15
Delnice narodne banke	— — — — —	81.—
Kreditne delnice	— — — — —	307.20
London 10 lir sterlin	— — — — —	116.15
Francoski napoleondori	— — — — —	9.20
C. kr. cekini	— — — — —	5.51
Nemške marke	— — — — —	56.65

Znaten postransk zaslužek,

ki se vedno veča in ki dolgo let traja, morejo si pridobiti pripravne in zanesljive osebe (odsluženi žandarji imajo prednost), katere so v vednej dotiki z občinstvom. — Vprašanja je pošiljati: „G. S. 1890“ Graz, postlagernd. 18—25

Lekarna

5—10

FRANZONI

ulica sv. Anton št. 5 (pri cerkvi).

Velika zaloga vsakovrstnih zdravil.

5 do 10 goldinarjev

na dan more si vsakdo prislužiti brez kapitala in brez rizika s prodajanjem postavno dovoljenih areček na obroke. Ponudbe naj se pošiljajo na uredništvo: Oester-ung. Verlosungszeitung, Neu-Weitgasse Nr. 2, Budapest. 1—3

Lastnik pol. društvo „Edinost“.

Živic in družb. v Trstu

imajo v svoji zalogi, ulica Zonta št. 5, vsakovrstne stroje za kmetijstvo in vsako drugo rabo, kakor tudi vse za stroje potrebne. Posebno priporočajo s e s a i k e (pumpo) za klanje vode, pretakanje vina, gasenje požarov, škropljenje trt in drevja; ceevi za vodovode in vsako drugo rabo izlatega in kovanega železa, svinca, kaučuka, lana; mlatilnice in čistilnice za žito, mrvilnice za koruzo, slamoreznice, stiskalnice in mastilnice za grozdje itd.

Prodajajo le iskušeno izvrstno vnanje in domače, garantirano blago po niskih cenah, ter je razpošiljajo prosto carine po deželah.

Za zdaj posebno omenjamo mlatilnice in čistilnice za žito, z opazko, da stroje, pri nas kupljene tudi popravljamo, kadar je potreba. Schivitz & Comp.

Gotov zaslužek.

Vsak pridlen mož more si na jako dostojen način na dan prislužiti 5 do 10 goldinarjev, ako prevzame lukrativno zastopstvo za nek povsodi vdomačen artikel.

Agentje nastavljajo se po vseh mestih monarhije in ako se rabljivi, dobe tudi stalno plačo.

Ponudbe je pošiljati: 10—10—3
J. Löwy, Budapest, Hatvanergasse.

V družino,

2—2
v koji se govore vsi trije deželni jeziki, sprejme se v stanovanje z dobro postrežbo 10—15 letni učenec. Natančneje povč uredništvo „Edinosti“.



Josip Jamšek, c. kr. carinski asistent naznanja tem potem v blagi spomin, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je njegova preljubeznjiva soproga

MARIJA roj. MAROTTI

po kratkej in mučnej bolezni, previdena z svetimi zakramenti za umirajoče na 12. t. m. ob 5. uri popoldne v 30. letu dobe svoje na večno v Gospodu zaspala.

Rovinj 13. avgusta 1890.

Vinske stiskalnice, stiskalnice za sadni sok in sadni mošt



najnovejše izborne konstrukcije s trajno delujočim dvostrokim pritiskom in z regulatorjem stiskalne sile. Garantirana delujoča sila do 20% večja, nego pri drugih stiskalnicah. Odlikovane s prvo nagrado na državnej sadnej razstavi, ki je bila meseca oktobra leta 1888 na Dunaju, o katerej priliki, so te stiskalnice strokovnjaški izkusili.

10—7
izdelujejo in z Dunaja oddajajo
PH. MAYFAHRT & COMP.

Tovarne za poljedelske in vinorejske stroje, livarna za železo in kladivo na par. Dunaj II, Frankobrod na M. in Berlin N. Ilustrovani ceniki, prospekti in pohvalna spričevala itd. gratis in franko, ako se jih želi. Vzporejmo se tudi zmožni in solidni zastopniki za primerno provizijo.

Odlikovan z Londonsko, Hamburško svetinjo, 8. častno v Černovicah 1886, z diplomom Dunaju 1885-1888, s posebnim konjerejo c. kr. gospodarsk. 1885, z priznanjem mejnarod-Badenu, avstrijskega Jockey-kluba, ogerskega Jockey-kluba v Budapešti.

KWIZDIN c. kr. priv. fluid proti kostobolu

voda za vmivanje konj.

V krepanje pred in v oživiljenje po velikih naporih, žganenju udov, togosti kit in mišic itd. Cena edne steklenice glđ. 1.40.

Kwizdin Korneuburški živinski prašek.

za konje, rogato živino in ovce; posebno uspešen je, ako se ga daje pravilno, kakor kaže mnogoletna skušnja, ako živina ne mara jesti, za zboljšanje mleka itd. Cena veliki škatlji 70 kr. mali škatlji 35 kr.

KWIZDINA voda za oči za domačo živino. Stekl. 80 kr.

KWIZDIN blistek za ostro drganje. Ponva for. 3.

KWIZDINO raztopilo (dizinfekcija) za hleve. 1/2 kila 15 kr., 10 kilov f. 2.40.

KWIZDINA mast za čelo. 1 ponov f. 1.

KWIZDINO olje za pasji lišaj in garje. 1 steklenica f. 1.50.

KWIZDINA tinktura odježic za konje. 1 stekl f. 1.50.

KWIZDINA gelatina proti glistam za pse. 1 škatlja f. 1.

KWIZDIN prašek za kuretinio. 1 paket 50 kr.

KWIZDINA kopitovina, umetljivi kopitni rog. Palč. 50 kr.

KWIZDINA vazelina za konjska kopita, ako se skrha in lomna. 1 pušica f. 1.25.

KWIZDINO kopitno leščilo. 1 steklenica 70 kr.

KWIZDINE pasje pilule. 1 škatlja f. 1.

KWIZDIN prašek za parklje. 1 steklenica 70 kr.

KWIZDINE pilule proti griži pri konjih in rogatih živini. 1 pušica f. 1.60, 1 karton 60 kr.

KWIZDINA močna piča za konje in goveda. V zabojih a f. 6 in 3, paket 30 kr.

KWIZDINO mazilo proti červom za konje in goveda. 1 ponov f. 1.

KWIZDINO olje proti červu v usesu za pse. 1 stekl. f. 1.

KWIZDIN Phisic, pročiščne pilule za konje. 1 škatlja f. 2.

KWIZDINO sredst. proti driski za ovce. 1 paket 70 kr.

KWIZDIN prašek za svinje v pospeševanje maščenja. 1 paket f. 1.26 in 63 kr.

KWIZDINO milo proti kožnim boleznim živine po 40, 80 kr. in f. 1.60.

KWIZDIN balzam za rane za konje in goveda. 1 st. f. 1.25.

KWIZDINE pilule proti konjskim glistam po f. 1.60 i 60 kr.

KWIZDINA podganja smrt občno sredstvo proti podganam in mišem. 1 palčica 50 kr.

Gori navedene pristne preparate dobi se skoro v vseh lekarnah in na debelo v vseh večjih trgovinah z drogami.

Da se izogne vsaki zameni, prosimo izdelke vedno zahteva KWIZDINE na to varst-

Vsak dan razpošilja po pošti glavna zaloga: Kreisapothek v Korneuburgu pri Dunaju Franz Joh. Kwizda, c. k. avstr. in k. rum. dvorni dobavitelj za živinske preparate

DEKLICO

staro okoli 14 let, sprejme se takoj v delo. — Več o tem se poizve v Tiskarni Dolene.

Riccardo Dinelli

Via S. Lazzaro št. 15, Trst.

Zaloga alabastra vsake kvalitete in oblike.

Tovarna za gips

različnih vrst na drobno in debelo. Izdeluje kipe iz gipsa po nizkih cenah. 29—44



Vozni listi in tovarni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New York & Philadelfijo

koncesionovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesionovani zastop 26—42

Ludwig Wielich

na Dunaju, IV Weyringergasse 17, ali pri

Josip-u Strasser-u

Speditionsbureau für die k. k. Staatsbahnen in Innsbruck.

Čast nam je preporučiti p. n. občinstvu Trsta i okolice, Primorja i ostalih hrvatsko-slovenskih gradovah i mestah, sa solidnosti i jeftinoće poznatu, te obilnimi modernimi pisanimi strojevi providjenu

JEDINU SLAVENSKU

TISKARU U TRSTU

Ista prima i obavlja svaku naručbu bilo koje vrsti knjigotiskarskoga posla te preporuča se osobito za ove vrsti tiskanje kao n. pr.:

za župne urede, okružnice, račune, list. artiju i zavitke s napisom, preporučne karte, posjetnice, zaručne i vjenčane objave, pozive, rasporede, ulaznice, oglase, pravila, izvješće, zaključne račune, ročišnice, punomoći, cje. jestvenike, svakevrstne akrižaljke, izpovjedne cedulje, knjige itd.

Uvjerava se p. n. občinstvo, da će nam biti osobita briga, p. n. naručitelje u svakom pogledu zadovoljiti koli brzom i točnom podvorbom, toli jeftinom cjenom i ukusnom izradbom.

Drži u zalih (skladišću) sve potrebne tiskalice i knjige za crkvene urede.

Onda ima na prodaj sljedeće knjige: Kmetijsko berilo za nadaljevalne tečaje ljudskih šol in gospodarjev v pouk ciena prije 50 nvč.

sada 40 tvrdje vezana n. 60
Sodnijski obrasci sastavljeni B. Trnovcem n. 20
Vilim Tel, prevod Cegnara n. 40
Ljudmila prevod J. Lebana n. 20
Filip prevod Križmana n. 20
Antigona prevod Križmana n. 20
Trst in okolica od Sile n. 30
Pjesma o zvonu preveo A. K. Istranin n. 20
Istra pjesma A. K. n. 30

Ove su knjige jako prikladne za darove o praznicah zato ih sl. občinstvu preporučamo. Kod naručivanja tiskari i drugog, molimo naznačiti točno o naručbu i dotični naslov (adresu) naručitelja.

Za obilnu naručbu preporuča se

Tiskara Dolenc

Via Carintia br. 28 u Trstu.

Tiskarna Dolenc

Izdajatelj in odgovorni urednik Maks Cotič.